

Svar (22/2 96)**Trafikministeren (Jan Trøjborg):**

Jeg kan indledningsvis oplyse, at jeg ikke er bekendt med, at Folketingets Trafikudvalg har behandlet sagen ved et møde den 28. april 1994, og at der var enighed om, at vejproblemet kunne løses i overensstemmelse med Knud Storgård Sørensen forslag A 2.

Trafikudvalget har den 28. april 1994 anmodet mig om at besvare udvalgets spørgsmål 59 (Alm. del - bilag 257) vedrørende et af Galten Kommune fremsat forslag til løsning af sagen. Dette spørgsmål er besvaret i brev af 19. maj 1994.

Jeg kan endvidere oplyse, at Knud Storgård Sørensen flere gange efterfølgende har rettet henvendelse til Trafikudvalget. Disse henvendelser er resulteret i yderligere spørgsmål til mig. Jeg har senest i brev af 23. august 1995 besvaret udvalgets spørgsmål 221 (Alm. del - bilag 523) om lovligheden af ministeriets afgørelse.

Jeg kan i øvrigt om sagen kort oplyse følgende:

Sagen drejer sig om omlægning af to private fællesveje på en ejendom tilhørende Knud Storgård Sørensen.

Denne sag er opstået, efter at Vestre Landsret i 1988 fastslog, at en række skovejere har ret til at bruge vejene over Knud Storgård Sørensen's ejendom.

Knud Storgård Sørensen anmodede derfor kommunen om at omlægge vejene. Da Galten Kommune afslog dette, blev afgørelsen påklaget til Trafikministeriet.

I forbindelse med ministeriets behandling af sagen fremsatte Knud Storgård Sørensen bl.a. det omtalte forslag A 2. Senere fremsatte kommunen et forslag, der udgjorde et kompromis mellem et af skovejerne fremsat forslag og et andet af Knud Storgård Sørensen's forslag, kaldet forslag A.

Daværende trafikminister Helge Mortensen traf afgørelse i denne sag den 10. september 1993. Ved denne afgørelse fandt trafikministeren ikke grundlag for at kritisere, at kommunen ikke vil gennemføre forslag A 2.

Kommunen har begrundet denne afgørelse med, at forslag A 2 ikke opfattes som den vejteknisk bedste løsning, men som en unaturlig og kringlet omvej til store dele af Storskoven.

Den daværende trafikminister anbefalede derfor Knud Storgård Sørensen at tiltræde kom-

promisforslaget, der anses for en løsning, der på rimelig vis tilgodeser begge parter's interesser.

Denne afgørelse vil Knud Storgård Sørensen åbenbart ikke acceptere, og han har derfor rettet henvendelse til et stort antal folketingsmedlemmer og til Trafikudvalget om sagen, hvilket igen har medført en række henvendelser til mig.

Jeg har ved besvarelse af samtlige henvendelser oplyst, at jeg kan tilslutte mig den tidligere trafikministers afgørelse.

Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at i en sag som den foreliggende, der ikke er en tvist mellem en borger og kommunen, men en tvist mellem private borgere indbyrdes, og hvor kommunen alene har en voldgiftslignende funktion, må sagens parter kunne gå ud fra, at når kommunen og klagemyndigheden har truffet afgørelse i sagen, er denne afgørelse endelig, medmindre helt særlige omstændigheder giver grundlag for at genoptage sagen.

Almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn tilsiger således, at skovejerne kan regne med, at den afgørelse, den daværende trafikminister traf den 10. september 1993, er den endelige administrative afgørelse i sagen.

Spm. nr. S 1379

Til landbrugs- og fiskeriministeren (9/2 96) af:
Niels Anker Kofoed (V):

»Hvordan ser ministeren på gavesildsordningens nuværende form og status, skal ordningen fortsætte og i bekræftende fald, hvilken form skal ordningen da have?«

Svar (22/2 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Siden 1992 er der inden for rammerne af regeringens Øststøttepolitik gennemført 4 såkaldte gavesildsordninger.

I 1992 var der afsat 20 mio. kr. til ordningen, hvoraf knap 8 mio. kr. blev benyttet; i 1993 blev der afsat 50 mio. kr. og i 1994 25 mio. kr.

I 1995 blev ordningen gennemført i henhold til Akt 370 af 8. juni 1995, og der blev afsat 25 mio. kr. til formålet.

Gavesildsprogrammet omfatter vederlagsfri leverance af fiskeprodukter (blokrosne og filet-